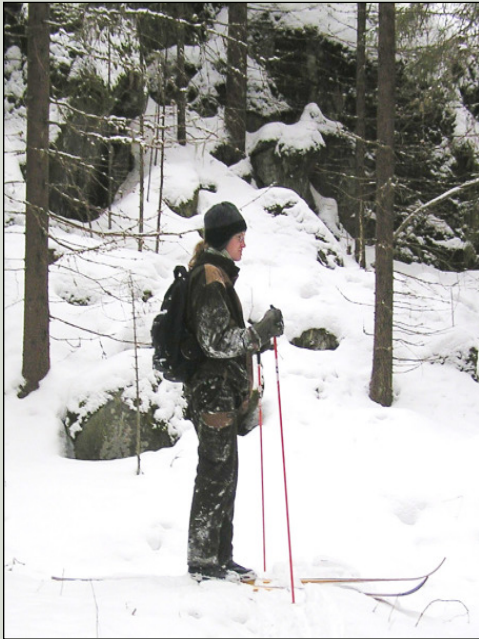

METSÄN JUOKSU

Aili Sorjanen

Kävelen metsässä suurten haapojen ja kuusien keskellä. Suljen hetkeksi silmäni ja maisema muuttuu, on vain myllerrystä ja puu- ja risukasoja. Näen painajaista, josta herääminen on vaikeaa. Enää ei hahmota nukkuuko vai ei. Lyhyen ikäni aikana ovat monet sienestys-, marjastus- ja kanalintumetsät muuttuneet metsäkastikkaa ja hirven syömää vesakkoa puskeviksi helveteiksi. Puut ovat kadonneet silmänräpäyksessä tehokkuuden ja voittojen tieltä.

Unenpöpperöisenä kysyn itseltäni voisiko metsää hoputtaa kasvamaan? Vaikka kuinka yritän, niin vastaus on ei. Kouluiässä myllerrätyn mustikkamaan seuraavaa satoa joudun odottamaan keski-ikäiseksi. Nuoruudessa kaadetun kantarellimetsän uusi keltainen loisto kukoistaa, kun eläikeikä on jo ovella. Muutoksen nopea pyrhähdys muuttuu metsässä hitaaksi laahustukseksi, jossa metsä nauraa ihmisen

eliniän lyhyydelle. Hetken ajattelematon kiire kostautuu, sukupolvet vaihtuvat.

Muistutan itselleni, että kyllähän puun kasvun nopeuttamiseksi tehdään töitä. En silti saa ajatuksesta lohtua muistaessani kuinka hankalaa on löytää suoraa, oksatonta ja hitaasti kasvanutta puuta puutyöharrastuksen materiaaliksi. Kiroan oksapaikkoja vääntymään pyrkivän ja lohkeilleen liimalevyn kupeessa. Ehkä olen vain taitamaton, mutta miksi oikeiden puuseppämestareiden suusta kuuluu sama virsi?

Keväällä metsäkeskustelussa kuulutettiin talvisodanhenkeä. Ennen kuin talvi painaa päälle teen samoin. Talvisodanhengellähän tarkoitetaan hetkellisen oman yksilöllisen etunsa uhraamista huomisen hyvinvoinnin turvaamiseksi? Metsän monipuolisuus on tulevaisuuden monipuolisuutta.

MIKKO SORJANEN, SIHTEERI

IKIMETSÄN YSTÄVÄT RY JÄSENTIEDOTE 2/2009

Kansanedustaja ja ympäristövaliokunnan vpj Pentti Tiusanen, mitä annettavaa metsällä on teille?

Metsä on syvimpien kokemusten lähde, se on paikka missä voin kokea luonnonläheisyyden, joka metrillä luontokokemuksia, jotka saattavat olla kooltaan ja ympäristöltään pieniä tai sitten Amazonas-mittakaavaa: lipumassa veneessä keskellä tulvasademetsää jokidelfiinien, kaimaaniin, laiskiaisten, ibisten ja mölyapinoiden keskellä. Metsäkokemus antaa voimia tälle päivälle, vuoden ympärille.

Suomen jokakesäisiä metsäkokemuksia on lehtokurpan lentoon lähtö aivan saappaan alta, samoin viirupöllöjen pönttöpesinnän tarkastelu osaavan ornitologin kanssa on elämys, joka kantaa pitkälle. Keväistä aamua metsässä kasteen ja lintujen reviiirlaulun keskellä ei keino-tekoisesti ole tuotettu eikä tulla tuottamaan.

Metsissä on eniten uhanalaisia lajeja, tämä vaatii meitä myös puolustamaan biodiversiteettiämme monitoimikoneita vastaan ja estämään viimeisten vanhojen metsien hakkaamista. Ongelmana on monitoimikoneiden 24/7/12 - työskentely - läpi kesän ja pesimäkauden.

Onko teillä suosikkimetsää Suomessa?

Repoveden kansallispuiston laikuttaiset vanhat metsät. Repovesi on erityisen läheinen kansallispuiston perustamisvaiheiden takia, joissa olin vahvasi mukana.

Lehtokurpankuva

Seitsemisen kansallispuiston vanhat metsät ovat jääneet mieleen. Arkinen suosikkimetsäni on Vahvasen saarten ja rantojen hakkaamatomat metsäalat Rautalammen Myhinpäässä.

Kumpaan tartutte enemmän, mustikkasankoon vai sienikoriin?

Sienikoriin.

Mitä tulevalta metsälakiuudistukselta on odotettavissa?

Metsälakien tulee painottaa nykyistä enemmän metsien moninaiskäyttöä, päätehakuista luopumista ja metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamista. Avainbiotoopit ovat jääneet nykylainsäädännön toteuttamisessa lähinnä maininnan tasolle. Kestäväkehitys myös metsätalouteen.

Ajankohtainen ongelma ovat Metsähallituksen muutosaiheet, jolloin Luontopalveluiden asema saattaa vaarantua. Kansallispuistojen tulevaisuus saattaa tilanteessa vaarantua, samoin Metsähallituksen luonnonsuojelu kokonaisuudessaan. Toinen ongelma on maa- ja metsätalousministeriön ajaman turve- ja suostrategian seuraamukset. Liikkeelle panevana voimana on turveteollisuus.

HAAPA-PUUKORU

Nyt voit ostaa itsellesi tai ystävällesi kestävän, ajattoman tyylikkään kaulakorun, johon on kuvioitu Ikimetsän ystävien haapa-tunnus. Puukorun on valmistanut kuhmolainen käsityöläinen Helena Ruskosammal. Koivusta valmistetun korun väriaine on myrkytöntä ja sen pinta on viimeistelty puuvahalla. Merkittävä osa tuotteen hinnasta menee metsiensuojelutyöhön.

Hinta on 25 euroa sisältäen postikulut, lasku lähetetään korun yhteydessä. tilaukset ja tiedustelut info@ikimetsanystavat.fi puh. 044 - 2164 659 / Mikko Sorjanen

halkaisija 3,5cm

Metsäteltoa keräsi Faces-kävijöitä

Faces-festivaalia vietettiin tänäkin vuonna epävakaissa sääolosuhteissa. Karjaan Bill-näsissä 29.7.-2.8.2009 järjestettävälle etnofestareille osallistui aiempia vuosia vähemmän yleisöä, mikä luonnollisesti heijastui myös järjestökojujen vierailuvilkkauteen. Siitä huolimatta tämänkin vuoden festarit olivat ilman muuta osallistumisen arvoiset. Vaikka ikimetsän ystävien ja Luonnonperintösäätiön telttapaikka olikin tänä vuonna osoitettu sateensuojaan, sisälle päälävan viereen, missä musiikin pauhun vuoksi liki joka toinen tunti täytyi tyytyä vain osoittelemaan pöydälle aseteltua materiaalia, riitti kojulla kävijöitä: niin uusia tuttavuuksia, kuin ennestään tuttuja kasvojakin. Tämänkin vuoden huippuhetket muodostuivat uusien ihmisten innostuneesta kiinnostuksesta sekä jo säätiön ja yhdistyksen toimintaan osallistuvien kanssa käydyistä keskusteluista ja molemminpuolisesta kannustuksesta. On hienoa huomata, kuinka metsänystävien verkosto laajenee ja lujittuu vuosi vuodelta. Faces taitaa olla myös hieman metsäfestari!

Harri Kuokkanen

Luonnonperintösäätiön terveiset

Luonnonperintösäätiö löysi kuluvaan vuoden keväällä kiinteistönvälittäjän ilmoituksen kautta mielenkiintoisen metsätilan Urjalasta. Ilmoituksessa herätti huomiota erityisesti metsän luonnehtiminen "ikimetsäksi". Iskuryhmän **Mikko Hovila**, **Anneli Jussila** ja **Karri Jutila** käynti paikalla kauniina toukokuun päivänä varmisti, että kysymys oli upeasta alueesta. Tunnelmallisen pihapiirin takana alkoi metsän seinä kuin "vihreä ovi" - vain pieni kinttupolku vei tuuheiden, korkeiden, paksurunkoisten

METSÄKUULUMISIA MUUALTA

Suojeltavista metsistä pulaa - rahasta ei

Luonnonperintösäätiö perustettiin vuonna 1995 mm. sen takia, että metsiensuojelu etenisi niinäkin aikoina, jolloin valtio myöntää rahoitusta suojelualueiden perustamiseen kitsaasti. Metsiensuojeluun osoitettuja määrärahoja onkin pitkään ollut jaossa hyvin vähän. Lähivuodet näyttävät kuitenkin valoisammilta: vuosina 2008-2016 on käynnissä Suomen metsien monimuotoisuusohjelma METSO, jonka puitteissa metsiensuojeluun on varattu kymmeniä miljoonia euroja - esimerkiksi 26 miljoonaa euroa vuonna 2010.

METSO-ohjelmaa toteutetaan vapaaehtoisuuden periaattein. Ainakaan toistaiseksi ympäristöhallinto ei järjestelmällisesti ota yhteyttä maanomistajiin, joiden tiedetään omistavan vanhoja metsiä, vaan omistajien

toivotaan itse tarjoavan metsiään suojeltavaksi. Periaatteessa on mahdollista, että METSO-ohjelmaan ei odottamalla löydy tarpeeksi kohteita ja suojeluun budjetoitua rahaa jää käyttämättä. Tämä saattaisi johtaa määrärahojen leikkaamiseen.

Luonnonystävät voivat avustaa kysynnän ja tarjonnan kohtaamisessa. Jos tiedät suojelunarvoisen metsän, harkitse ottaisitko yhteyttä omistajaan ja kertoisit METSO-ohjelmasta. Lisätietoja ohjelmasta on sivustolla www.metsonpolku.fi.

Luonnonperintösäätiö jatkaa omaa suojelutyötään METSO:n aikana. Tietoja vanhojen metsien myyntihalukkaista omistajista kannattaa toimittaa myös säätiölle.

Anni Kytömäki

Kuvat: Anneli Jussila

Pyssykangas (vas.) ja Haapalaakso sisältyvät Luonnonperintösäätiön kesäkuun alussa Urjalassa tekemään metsäkauppaan.

puiden lomaan. Olimme jo naapurilta kuulleet, että Kalliolan metsässä kasvoi niin suuria kuusia että sahat eivät niitä enää huolisi. Arvio piti paikansa - ja lisäksi löysimme, Karri etunenässä, suurten kuusien alta liito-oravan papanoita. Eniten niitä oli metsän keskellä kasvavan, alas asti oksaisen kuusijättiläisen alla.

Myös toinen metsäkappale, jota sama **Liisa Gröndahlin** kuolinpesä oli myymässä, täytti vaativankin luonnonsuojelijan toiveet: valtavat

haavat tavoittelevat pilviä metsän keskiosassa, ja kaikkialla tämän entisen metsälaitumen alueella on runsaasti lahpuuta.

Kauppa Urjalan metsistä tehtiin kesäkuun alussa, ja metsäkappaleet nimettiin Pyssynkan-kaaksi ja Haapalaaksoksi.

Kesän aikana säätiön edustajat ovat tutustuneet useisiin metsätiloihin. Satakunnasta on kiikarissa noin 45 hehtaarin kokonaisuus, joka olisi tarkoitus ostaa yhdessä Satakunnan luonnonsuojelupiirin kanssa. Lokakuussa 2009 neuvottelu tämän Euran metsän suhteen on vielä avoinna. Sen sijaan Pohjois-Savon Tervon Linnonsaarella sijaitsevasta noin 15 hehtaarin metsästä on jo tehty tätä kirjoitettaessa esisopimus. Kyseessä tulee olemaan säätiön aluevaltaus uuteen maakuntaan, missä ei ennestään ole säätiön omistamia suojelualueita.

Kuukkelimetsä Kymenlaaksoon -keräys jatkuu edelleen, ja sen saldo on tällä hetkellä noin 37000 euroa.

Anneli Jussila
Luonnonperintösäätiön toiminnanjohtaja
p. 040-586 3950

Ikimetsän ystävä ry
c/o Mikko Sorjanen
Saukontie 10 a 6
63700 Ähtäri
s-posti: info@ikimetsanystavat.fi
www.ikimetsanystavat.fi
tilinumero: 553701-253906

Lisää ajankohtaistietoa sähköpostitse?
Tiedotamme ajankohtaisista asioista ja tapahtumista mielellämme sähköpostitse. Mikäli haluat jäsenkirjeitä täyden tiedotteita sähköpostiisi, ilmoita sähköinen osoitteesi Mikko Sorjaselle.

Luonnonperintösäätiö
Toiminnanjohtaja
Anneli Jussila
p. 040-586 3950
s-posti: info@luonnonperintosaatio.fi
www.luonnonperintosaatio.fi
tilinumero: 549409-522493